

har ogsaa altid troet, at kun naar man misbrugte de Ting, Torden frembærer, kunde der være Tale om Overdaadighed, det være sig i Klædebragt, i Mad og Drikke osv.; naar man benytter Tingene paa en ordentlig og fornuftig Maade, kan jeg ikke indse, at man kan sige, at de i og for sig efter deres Natur ere Overdaadighedsgjenstande. Naar jeg nu i Forening med flere ærede Medlemmer har stillet Forslag om, at Tobaksskatten ikke skulde forhøjes, saa har det i Grunden været min Mening at ønske den nedsat og det af Hensyn til, at jeg mener, at man derved vilde komme til en retfærdigere Beskatningsmaade end den, man hidtil har brugt. Det er nemlig en Kjendsgjerning, at forhen er man gaaet ud paa at give den Fattige den Forret med Hensyn til Beskatning, at han i Forhold til sin Formue er bleven altfor høit beskattet. De rige Klasser i Samfundet har man derimod givet en Forret i Henseende til politisk Valgret osv.; men jeg tror nu ikke, at den fattige Mand kan være tjent med den Maade at tage Sagen paa. Jeg tror, at der derved begaas en Uretfærdighed med Hensyn til den mindre Bemidlede, og derfor kunde jeg gaa med til at nedsette Afgiften paa Tobak. Det har egentlig ogsaa forundret mig, at Mænd af demokratisk Sindlag — og til dem antager jeg, at det ærede Medlem hører — kunne gaa med til Forslag, hvorved man yderligere beskatter Armod og Udselighed høiere, end de hidtil have været det. Dersom vi f. Ex. nu slet ikke havde nogen Told, men vore Skatter skulde ind paa anden Maade, og en Ligningskommission skulde fordele dem, saa er jeg overbevist om, at mange af dem, der nu maa give en ikke ringe Skat gjennem Told, slet ikke vilde blive satte i Skat; men er det Tilfældet, saa forekommer det mig ogsaa at være en stor Uretfærdighed, om man nu vilde forhøje Tobakstolden saa stærkt, som Mindretallet vil. Hvad nu Tolden paa „Blade og Stikke“ angaar, da er jeg endnu ikke bleven overbevist ved, hvad den høitærede Minister har sagt. Han har vist hen til, at der kunde ske Forskninger, og at Statskassen vilde komme til at lide Tab, men det er jo altid de Ord, der saa tidt og ofte blive brugte, naar man er imod det eller det Forslag. Jeg siger ikke, at den ærede Minister har udtalt sig, som han har, af den Grund; paa ingen mulige Maader; men naar jeg tager Tingene, som de ere, saa er det jo virkelig den Slags Modstand, vi altid møde fra den Side. Naar den ærede Ordfører gif ud fra, at man ved Udsørelse vilde komme til at tabe paa Stille, saa siger jeg, at en Erstatning herfor kunde ligge i, at man ikke vedtog at beskatte den indenlandske Tobak. Jeg kan, som sagt, ikke se, at der er talt saaledes imod vort Forslag, at jeg af den Grund skulde frastalde det. Naar det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen) under sin Dntale af Suffertolden fandt, at vi ikke skulde nedsette Tolden

paa Sukker, men overføre Nedsettelsen paa Kaffe, som han altsaa har fastet al sin Kjerlighed paa, saa tror jeg dog ikke, at det er saa ganske rigtigt, saafremt man skal have en retfærdig Nedsettelse. Der er jo maaste mange Folk, som slet ikke bruge Kaffe, medens de bruge saa meget mere Sukker, og det er derfor vistnok ogsaa rigtigere at fordele Nedsettelsen paa flere Ting, hvorved de ogsaa komme en større Del af Befolkningen til gode. Der kom ogsaa en besynderlig Udtalelse fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger). Han sagde nemlig, at naar vi nedsatte Tolden paa Sukker med 1 p. 100, saa vilde dette ganske vist have til Følge, at Sukkeret strax blev 1 p. 100 billigere, men det var ikke derfor sagt, at Sukkeret til næste Aar vilde blive ligesaa billigt; tværtimod, det kunde gjerne til den Tid være dyrere end nu. Men det har jo heller aldrig været vor Mening, at vi skulde kunne forebygge dette ved vort Forslag, thi kunde vi det, saa tænker jeg nok, at vi sil Hvertallet i denne Sal med til at nedsette Tolden. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds gav ogsaa en Antydning af, at vi nok i Tiden kunde blive befrieede for Told. Det er efter min Mening det Maal, vi bør stræbe hen til, men jeg kan ikke indrømme, at den Vej, han gaar, vil føre dertil, thi jeg tror, at naar vi skulle nedsette Tolden, skulle vi fortrinsvis nedsette den paa de Artikler, der trykke den fattige Mand. Det gaar det ærede Medlem imidlertid aldeles uden om, thi disse Artikler, siger det ærede Medlem, give os en stor Indtægt, og derfor maa vi holde paa dem som toldpligtige. Deri kan jeg som sagt ikke følge ham, thi jeg tror, at naar vi ikke for Dieblisset kunne gaa til ganske at afskaffe Told, skulle vi særlig have vore Dine henvendte paa at nedsette Tolden paa de Artikler, som den store Middelklasse og den fattige Mand bruger og kan forøge sig med, og dertil regner jeg Kaffe, Sukker, Brændevin, Ris, Tobak og Sigt. — Det er ganske rigtigt, at vi skulle have Afgangen dækket ved en Indkomstskat eller ved en Formue- og Indkomstskat, kort sagt dækket paa en eller anden Maade. Vi kunne jo imidlertid ikke fra Begyndelsen af paalægge en altfor stor Indkomstskat, thi derved ville vi kunne gjøre stor Uret, efterom det i Begyndelsen er vanskeligt altid at træffe det Rette ved Ligningen. Efterhaanden derimod, som man bliver vant til at ligne en saadan Skat og blive bekendt med den, tror jeg, vi kunne forhøje den og da ogsaa paa den anden Side nedsette Tolden. Jeg kan ikke indse, at der kan være Noget i Veien for at gaa ind paa de Vindringsforslag, som Hvertallet har foreslaaet; men den høitærede Minister lagde jo særdeles Vægt paa Tobak- og Suffertolden, idet han, saa vidt jeg skjønede, ikke kunde tage Hensyn til Folkethingets Ønske, dersom vi nedsatte den, og saa var al mulig Udset til Overenskomst borte. Dette er mulig den høitagede Finanzministers Mening —